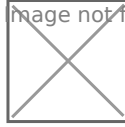

Η θέση της Ορθοδοξίας για την Ευθανασία

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

image not found or type unknown

Η ζωή αποτελεί δώρο¹⁸⁵ του Θεού, η αρχή και το τέλος της οποίας βρίσκονται στη βούλησή Του. Το ανθρώπινο σώμα¹⁸⁶ αποτελεί ναό του Αγίου Πνεύματος το οποίο ο άνθρωπος και πρέπει να σέβεται. Το σώμα αποτελεί το χώρο στο οποίο συντελείται το αυτεξούσιο και συναντάται η χάρη του Θεού με την ελευθερία του προσώπου ώστε να επιτύχει τη θέωση.

Ο ιατρός¹⁸⁷ και το νοσηλευτικό προσωπικό πρέπει να εργάζεται για την καταπράυνση των πόνων, την ανακούφιση από τα ενοχλήματα, την καθυσύχασση της αγωνίας, την υποβοήθηση προς καλύτερη ανοχή των ταλαιπωριών ώστε να ζει ο άνθρωπος μέχρι τέλους με αξιοπρέπεια.

Η πράξη της ευθανασίας¹⁸⁸ ενεργητικής ή παθητικής αποτελεί φόνο. Η ευθανασία αποτελεί υποβοηθούμενη αυτοκτονία, δηλαδή συνδυασμό φόνου και αυτοχειρίας. Κάθε θάνατος που αποτελεί αποτέλεσμα ανθρώπινων επεμβάσεων απορρίπτεται. Η ανθρώπινη προσπάθεια προσδιορισμού των ορίων της ζωής, δεν αναγνωρίζει την ιερότητά¹⁸⁹ της. Ο σεβασμός στο δώρο της ζωής απαιτεί την προστασία της με την προσπάθεια διατήρησης της ποιότητας αλλά και της διάρκειάς της. Η ιατρική επέμβαση πρέπει να περιορίζεται ως του σημείου εκείνου που δεν επιτείνεται ο πόνος¹⁹⁰. Στόχος είναι η ανακούφιση και όχι η χρονική επέκταση διάρκειας της

αγωνίας και των οδυνών. Το ενδεχόμενο παράτασης της ζωής με θεραπευτικές και τεχνικές μεθόδους με αποτέλεσμα την καταρράκωση του ασθενή και των οικείων του είναι γεγονός στο οποίο ο ιατρός δεν πρέπει να συναινεί.

Κατά την εκούσια¹⁹¹ ευθανασία αν πραγματοποιείται από τον ίδιο που θέλει να θέσει τέρμα στη ζωή του είναι αυτοκτονία ενώ αν τον βοηθήσει τρίτο πρόσωπο, συμμετοχή σε αυτοκτονία. Στην τελευταία περίπτωση υπάρχουν και νομικές κυρώσεις από τα Ελληνικά δικαστήρια ως φόνος εκ προμελέτης. Στην ακούσια ενεργητική ευθανασία όπου δεν υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του ασθενούς ή δεν είναι σε θέση να εκφράσει το θέλημά του, είναι δολοφονία εκ προθέσεως. Η ζωή για την Εκκλησία έχει απόλυτη αξία και είναι αναντικατάστατη. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να αφαιρεί τη δική του ζωή ή άλλου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

187 Π. Τσαλίκη-Κιόσογλου, Αθήνα, Αρμός, 2007, σελ. 266.

188 Α. Αβραμίδη, «Ευθανασία και...ευθανασία», στο διαδικτυακό τόπο:
http://www.ecclesia.gr/greek/holysynod/commitees/pastoral/avramidis_efthanasia.html
, ημερομηνία ανάκτησης: 5/4/2014.

189 Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, Επίσημα κείμενα Βιοηθικής. Μεταμοσχεύσεις, ευθανασία, υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, Αθήνα, Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος- Επιτροπή Βιοηθικής, 2007, σελ. 37.

190 Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος, ό.π., σελ. 35.

191Α. Αβραμίδη, «Ευθανασία και...ευθανασία», στο διαδικτυακό τόπο:
http://www.ecclesia.gr/greek/holysynod/commitees/pastoral/avramidis_efthanasia.html
, ημερομηνία ανάκτησης: 5/4/2014.

Παρατήρηση: η ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ συνεχίζει τη δημοσίευση με τη μορφή σειράς άρθρων της μελέτης «ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΑΣΘΕΝΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ - ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΗΘΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ: ΜΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΕΥΘΑΝΑΣΙΑΣ» της ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ. Πρόκειται για αναθεωρημένη έκδοση του κειμένου που κατατέθηκε ως διπλωματική εργασία στη Σχολή Ανθρωπιστικών Σπουδών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου με επιβλέποντα καθηγητή τον Νικόλαο Κόϊο.
